

Přál bych si...

 litterate.cz/pral-bych-si

Vidlák

22 prosince, 2022

Mám už čtrnáct dní dovolenou. Ne, nesouvisí to s mým článkem o Braniborech v Čechách, prostě jsem letos celý rok dřepěl v práci a teď jsem zjistil, že si před vánoci musím vybrat patnáct dní. Už dlouho jsem neměl tak hezký předvánoční čas se ženou i s dětmi. I přes všechny potíže, předžalobní dopisy, mediální tlak, Cemperoviny a ztracené kamarády, bylo hezké ráno vstávat do vůně čerstvé kávy a míchaných vajíček. Bylo hezké se dívat, jak se děti vracejí ze školy.

Vánoční propriety jsem letos sehnal naprosto v klidu, bez honiček a stresu. Včera jsem dovezl kapry i stromeček. Až budete číst tyto řádky, nejspíš budeme s dětmi zdobit. Letos je to v klidu, jak to už dlouho nebylo. Pro mě se teď svět doopravdy zastavil a znovu se roztočí až po Novém roce.

Paradoxně, jeden z nejhezčích předvánočních časů zažívám v době, kdy jinde umírají lidé pod palbou, miliony dalších jsou mimo svůj domov a nevědí, jestli se ještě někdy vrátí. Hodně lidí kvůli zítřejší večeři utratilo poslední peníze. Kolem nás jsou mámy, které ještě teď na poslední chvíli zkoušejí zařídit, aby si jejich děti nevšimly, že už není kde brát. Máme kolem sebe seniory, kteří topí v jedné místnosti a někdy ani to ne.

Přál bych si, aby zítra tam na Donbasu nikdo nestřílel. Alespoň na jeden den. Přál bych si, aby se tam na frontě obyčejní vojáci prostě domluvili a udělali si alespoň kousek příměří. Přál bych si, aby zítra nikdo nemusel umřít, aby nikomu nepřišly telegramy s úmrtním oznámením. Přál bych si, aby se nad Betlémem znovu rozzářila ta velká hvězda, kterou by viděli lidé na celém světě a chtěl bych, aby si z jejího symbolu vzali to, co tenkrát u jeslí.

Přál bych si, aby se něco pohnulo v hlavách světových lídrů i jejich místních poskoků. Aby nechali vzájemného štengrování, aby se každý spokojil s tím, co má. Přál bych si, aby se stalo něco, co by celý ten poslední rok postavilo do nového světla a ukázalo všechnu tu marnost. Přál bych si, aby se ukázalo východisko. Jasně, zřetelné a akceptovatelné všemi stranami.

Přál bych si, aby zítra měl každý v této zemi nejen večeři, ale mohl sedět v teple u stolu, obklopen svými blízkými. Přál bych si, aby nikdo u stromečku nerozbaloval dárky a při tom musel myslet na to, jak zaplatí příští měsíc složenky. Přál bych si, aby žádný dospělý nemusel před svými dětmi držet povinný úsměv, kterým bude maskovat, že už nemá východisko.

Přál bych si, aby nám plyn v zásobnících prostě nedošel. Aby všichni měli z čeho zaplatit vyúčtování za energie. Přál bych si, aby žádné dítě nedoplatilo na nedostatek Nurofenu v lékárnách a aby jiní pacienti nedoplatili na další nedostatkové léky. Přál bych si, abychom dělali sbírky na hladovějící a ne na tanky. Přál bych si, aby se nesplnilo nic z toho, co se před námi už celé měsíce pomalu zhmotňuje.

Přál bych si, aby byl zítra na každém štědrovečerním stole jeden talíř navíc a aby se každý zamyslel, jestli náhodou nemá ve svém okolí někoho, koho by k němu měl posadit. Přál bych si, aby zítra zůstaly všechny dveře otevřené, aby všichni na chvíli zapomněli, čím jsou a proti čemu jsou a prostě aby se přijali navzájem. Bez ohledu na to, čím zase budou za týden.

Přál bych si podat ruku s vámi všemi, kteří jste mě v minulém týdnu podrželi. Přál bych si poznat každého z vás, kteří čtete tento blog a táhnete to se mnou už dlouhé roky. Přál bych si, aby to, co jsem v uplynulých dnech zažil, aby to nebylo jen pro mě, ale aby takové zázraky zažil každý, kdo se dostane do potíží.

Přál bych si, aby byl můj dům mnohem větší než je, přál bych si mít stůl pro sto lidí, abyste se mnou seděli u společné večeře, přál bych si vás hostit nejen o Vánocích. Přál bych si, aby se u mě lidé potkávali, aby se mnou pili víno, jedli uzené a plánovali budoucnost pro tuto zemi. Přál bych si rozpouštět pochybnosti a uzavírat spojení, přál bych si být mostem mezi těmi, kteří už spolu nemluví.

Přál bych si, aby zítra spadlo co nejvíc okovů, aby se dlouholetí nepřátelé objali, aby se zapomnělo na hlouposti a aby bylo odpuštěno co nejvíc provinění. Přál bych si, aby alespoň pro ten jeden vánoční den ztichly zbraně, zazněl zpěv a lidé byli bratry.

Pojďme pro to zítra udělat, co můžeme.